

متن پرسش

با سلام خدمت استاد طاهرزاده و تسلیت ایام ماه صفر: حدیثی از امام کاظم (ع) در کتاب وافی جلد ۴، صفحه ۱۴۵ و کتاب بحارالأنوار جلد ۶۷، صفحه ۱۳۶ هست که حضرت می فرمایند: ایمان از اسلام یک درجه بالاترست و تقوا از ایمان یک درجه بالاتر و یقین از تقوا بالاتر می باشد. در آیه ۱۴ سوره مبارکه نمل در داستان حضرت موسی (ع) و فرعون هم داریم که پروردگار می فرماید فرعون به پیام موسی یقین داشت ولی از روی برتری جویی و بی تقوایی در برابرش ایستاد. مگر انسانی که به یقین رسیده است، در تقوا هم رتبه بالایی ندارد و از مرحله تقوا به مرحله بالاتری نرفته است، پس چگونه فردی با یقین به پیام پیامبری، او را انکار می کند و قرآن آن را بدلیل بی تقوایی می داند. یا اینکه یقین مورد اشاره امام کاظم (ع) یقینی از جنس ایمان و مقوله ای متفاوت از یقین پادشاه مصر به پیام حضرت موسی (ع) است؟ با تشکر و التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: «یقین» در آن روایت در نسبت سیر به سوی حضرت حق مطرح شده است ولی منظور «یقین» در آیه ۱۴ سوره نمل یعنی این که فرعون اطمینان داشت حضرت موسی «علیه السلام» پیامبرند و نه ساحر. موفق باشید